

Magyarázattal nem lehet füteni

Nem lehetne olajozottabbban?

Az őszi beköszöntét nem is annyira a lombhullás, mint inkább az AFOR-kutak előtt kigyózó hosszú embersorok jelezték Szegeden. Hidegre fordultak a napok, „természetesen” megszaporodtak a vevők — mondják a kútezők.

A „természetesen” szó engem végtelenül lehangol, s elkésérít, mert ismét megtestesítve látom benne azt a szemléletet, amit az AFOR szegedi kirendeltségétől évek óta tapasztalunk. Még pontosabban: ha jön a hideg, sorba állhatunk a kutaknál, nézhetjük, amint előtűnik utolsókat csöppen a csap, várhatunk újabb háromnegyed órát, vagy egy újabb délutánt, amíg ismét megtöltik a föld alatti tartályokat. Esztendőről esztendőre ilyen tájt kénytelenek vagyunk megállapítani ezt hivatalosan és magánemberként. De miért és meddig?

Kifogás, magyarázat mindig akad. Hol ez, hol az jött közbe. Szállítási nehézség, kilyukadt az autó kereke, beteg a kezelő stb. Az idei sorban állás okait, az olajkályha tulajdonosok néhány napos hidegre kárhoztatását előidéző körülményeket ez egyszer érdemes pontosabban megnézni. Ha másért nem, azért, hogy végre feleletet kapjunk arra a bizonyos „természetesen” szemléletre, meg arra, miért van évről évre „rendkívüli” helyzet a piros kutaknál.

Íme a magyarázat: Csapó Béla, az AFOR-kirendeltség vezetője elmondta, hogy várátlanul a 42-es töltőállomáson kilyukadt az egyik föld alatti tartály. Tehát az a berendezés, amelyet Csapó Béla elmondása szerint, legalább 20—30 esztendője használnak. Szintén ő tőle tudjuk, hogy nehéz lesz megcsinálni; s a javítás meg sem kezdődött! A külső, 41-es számú kútnál, hogy hogy nem, véletlenül október 1-én végezték el a tisztítást. (Tehát akkor, amikor mindenki, akinek olajkályhája van, szeretett volna begyújtani.) És ugyancsak teljesen véletlenül szintén szeptember végére, 29-én állították át a Brüsszeli körúton dolgozó töltőállomást szuperbenzínre gázolajra. A laboratóriumi vizsgálat bizony eltartott egy ideig. S az már igazán pechnek számít, hogy megint a csúcsforgalom kellős közepén, október 3-án délelőtt romlott el az Anna-kúti töltőállomás kéziszivattyúja...

Balszerencse vagy nem? Miért éppen őszi maradtak a tisztítási munkák, miért nem vizsgálják meg rendszeresen a tartály állapotát, évtizedek elteltével miért

a fűtési szezon kezdetekor derül ki, hogy lyukas; s miért a csúcsforgalomban kell átállítani egy tartályt, miért nem lehet erre mondjuk a tapasztalat alapján csupán egy-két héttel hamarabb felkészülni? A műegyetemen tanítják a köz-helynek számító igazságot: „nincs üzemzavar, csak rossz technikai előkészítés”. Az idén ősszel úgy tűnik, az AFOR történetesen ezt a hibát követte el. És tavaly melyiket, vagy tavalyelőtt? Akkor is hasonló.

Persze, a majdnál mindig biztató képet kapunk. Például a nyáron hallottunk a jó elkészületekről, most meg arról, hogy megoldják a gondokat „mobil-mecalor” eladók helyeket létesítenek, több megállapodás született, tárgyalnak áfész-szel, kiskereskedelmi vállalatokkal stb. Miért nem lehetett ezt előbb megtenni?

Furcsa cég az AFOR. A nagy baj, az árvízveszély idején néhány nap alatt megoldotta egy országgrész zavartalan üzemanyag-ellátását. Csodálni való célszerűséggel. De évek óta képtelen megoldani egy nagyváros és környékének fűtőolaj-ellátását, legalábbis azt képtelen elérni, hogy amikor kell — ősszel — zavartalanul, sorbaállás nélkül vásárolhassunk fűtőolajat.

S ezzel még nincs is vége. Hiszen ki tudja, mi vár ránk a télen? A legfrissebb hír szerint a „szállítókapacitás továbbra is szűk”, azaz a kevés a tartálykocsi, amely Kistelekről Szegedre hozza a gázolajat... Furcsa; ez a gond is nagyon-nagyon ismerős. Már magyarázatként is elfogadhatatlan!

Matkó István

Mezőgazdasági patika lesz Szegeden

Fejlődik Csongrád megye növényvédelme

Négy évvel ezelőtt feleakkora földterületen védekeztek Csongrád megyében a mezőgazdaság kártevői ellen, mint mostanában. Különösen az elmúlt két évben fejlődött sokat a megye növényvédelme, az 1968-ban kiadott minisztériumi rendelet szellemében. A megyei növényvédő állomás ebben az évben új hatósági megbízást kapott: megkezdte munkáját a legkorszerűbb felszereléssel ellátott szarvadékvizsgáló laboratórium, amelynek legfontosabb feladata az, hogy a nagyközönséget védje az olyan élelmiszer fogyasztásától, amelyben a megengedett értéken felül szennyezett a vegyszer.

Az idei nyáron különösen erélyes intézkedésekre volt szükség, mert — ahogy a megyei tanács tegnapi ülésén elhangzott — a rendkívüli időjárás megnehezítette a védekezést. Az árvízhelyzet miatt 22 helység vegyszerkészletét kellett biztonságos helyre szállítani, s a veszélyeztetett területeken csupán a minimális védekezési munkákat tudták elvégezni. A kórokozók számára kedvező időjárás megnehezítette a védekezést a peronoszpóra ellen is. Makó környékén a hagymatáblá-

kon 30—40 százalékos fertőzöttség alakult ki, a gyümölcsösökben is sok kárt tettek az atkák, levéltetvek. A karantén felügyelőknek hat vasúti berakodóhelyet kellett zárlat alá helyezniük, elzárni a szövőlepkével fertőzött állomásokat az export elől.

A vegyszerforgalom ebben az évben ismét nőtt — a tavalyi 34 millióval szemben idén szeptemberig 41 millió forint —, nagyüzemi növényvédőgépből az AGROKER minden igényt ki tudott elégíteni. A növényvédő állomás kialakította a megyei előrejelzési hálózatot, a megyei viszonyokhoz igazodó fontos kutatásokat végez, a speciális növényvédelmi problémák megoldására, megszervezte a leendő növényvédelmi szakemberek beiskolázását. 1968-ig 210 alapfokú végzettséggel rendelkező szakembert képezett ki az állomás, 1969-ben 110-et, 1970-ben 220-at. Ebben az évben 11 tanfolyamot szerveztek, s elérték, hogy az 500 nagyteljesítményű növényvédőgépre 520 szakmunkás illetve betanított munkás jutott.

A megye az országban harmadik helyen áll a repülőgépes növényvédelem mennyiségét tekintve. Jelenleg 7 repülőgép dolgozik, de jövőre már 10 lesz. Az üzemi növényvédelem megszervezése, a megfelelő mérgektárak felépítése után az a legfontosabb feladat, hogy

Megbeszélés a békemozgalmi munkáról

A Hazafias Népfront Csongrád megyei titkársága tegnap, kedden megbeszélésre hívta Szegedre a megyei városai, járásai, nagyközségei népfront elnökségeinek képviselőit, valamint az Országos Béketanács megyebeli tagjait, hogy a békemozgalmi munka időszerű feladatairól tanácskozzanak.

A népfront nemzetközi agitációs tevékenységéről Sándor István, az Országos Béketanács osztályvezetője tartott vitaindító előadást. A felszólalók több javaslatot tettek a propaganda további javítására. Felmerült annak igénye is, hogy a népfront megyei titkársága mellett nemzetközi kérdésekkel foglalkozó előadói csoportot és klubot hozzanak létre.

HÉTKÖZNAPOK

Füstölgés

Beköszönt az őszi, már be-begyűjtanak a kályhákba. S nemcsak hűvösebb, füstösebb is lesz a város levegője. — Még ennél is?! — kérdezte barátom a mi nap, Újszegedről jöttünkben. A hídon ugyanis hatalmas füstcsövet húzva maga után épp akkor iramlott át egy villamospótló autóbusz.

„A levegőbe beszélünk?” címmel annak idején gloszát írtunk. Arról, hogy haszontalan volt a levegőtisztasági konferencia, bizony nem változott a helyzet, a helyi járatok és egyéb autóbuszok, gépkocsik — köztük nagy számban a 10. sz. AKÖV gépkocsijai — rendületlenül ontják a füstfellegeket.

Nos, a levegőbe beszélünk címűgöl ma már elhagyhatjuk a kérdőjelet.

A helyzet változatlan. Itt az őszi, s nincs az a város-lakó, aki szeretné a „smogot”. Úgy hisszük, jogos az igény, amelyet képviselünk: tenni kell valamit! Hogy mit? Például a 10. sz. AKÖV, mint a legtöbb gépjárművet üzemeltető vállalat, felülvizsgálhatná, mi az oka, hogy továbbra is „füstgyárak” száguldoznak a városban. Az is nagyon érdekelné a szegedieket, mit tesznek majd a jövőben az ilyen egészségrementő tényező megszüntetéséért. Persze, tudjuk nemcsak ennek a vállalatnak a járművei füstölögnek. Ezért az is kíváncsi voltunk, hogy a közlekedésrendészet fokozottabban ellenőrizze, s ha kell, bírságozza ezt a fajta — szerintünk büntetendő — felelőtlenséget.

Revansot kérek

„Es pengeti, pengeti sírván...” Ha egy vetélkedőn feltennék nekem a kérdést, mire lehet manapság alkalmazni ezt az idézetet, habozás nélkül rávágnám: egy magyar pengefajta.

Arra, amelyik bizonyos kapitánynak köszönheti nevét, de mindmáig nem derült ki, miféle elnézésnek köszönheti azt, hogy még nem törölték a forgalombahozható áruk listájáról. (Talán mert borítójára rá van írva: törölni nem ajánlatos?)

Történt, hogy kifogyván a Szabadkáról importált Silver pengéből, egyik reggel csak magyar pengét tudtam venni a sarki boltban. Voltak ugyan homályos rosszérzéseim, felöltött bennem az a régi villámtréfa is: a férj búcsúlevelet ír hitvesének, sorra csókolja apósát, anyósát, gyerekeit, hivatalosan végrendelezik, majd bevonul

nagy sírás-rívás közepette a fürdőszobába — mindezt azért, mert magyar pengével kell borotválkozni. No, de — legyintettem agyálaimra —, hol vannak már azok az idők!

Hát, kérem, itt vannak. Az én pengém nyüzgett, húzott, csak ráncigálta a szakált, de metszeni valahogy nem volt ereje. Mindezt persze fokozódó fájdalom kíséretében. Úgy, hogy végül abba kellett hagyni az önkínzást, se idővel, sem idegekkel, sőt szinte már timsóval sem bírtam a dolgot.

Azóta is minden vágyam: revansot venni. Visszavágni — például nagy műveléssel borotválván meg reggelente, akár társadalmi munkában is, azt aki az ilyen pengét nem Belzebubnak küldi, hanem a kereskedelemnek.

Simai Mihály

Ki a hibás

Bosszús hangulatban fogalmazott levelet nekünk M. Rezsőné (Attila u. 3.). Azt írja, hogy szept. 29-én óraszíjat vásárolt az egyik Marx téri pavilonban — ajándékba, férje, a megajándékozott, másnap panaszkodva tért haza, mondván, majdnem elveszítette az óráját, mert a szíjról hiányzik a patent (?)! A levélíró felhaborodik azon, hogy mikor visszavitte az eladónak az óraszíjat, az kétségbe

vonta jó emlékezőtehetségét, mert biztos nem ott vásárolta az ajándékot. Közben előkerült több óraszíj is, egyik sem volt jó. Az övét sem cserélték ki, így kénytelen volt a rosszal távozni.

A levél alapján ítéletet mondani nehéz, de kedves olvasónkhoz lenne egy kérdésünk: ha az az óraszíj már akkor rossz volt, amikor a pénz odaadta érte, miért nem akkor reklamált?

Derüljön fény

Ábrahám Lajosné (Tarján 305/A) arról ír, hogy már egy éve lakik Tarjánban, de azóta sincs villanyvilágítás a ház előtti udvari részen. Sokan járnak haza késő este, a sötétben — különösen gyer-

rekekkel —, nem biztonságos a közlekedés. Arra kér bennünket, világítsuk meg ezt a sötét ügyet. Mi megvilágítottuk. A többi nem rajtunk múlik.

Fojtogató hiba!

A helyesírást szíven viselő olvasónk, Lányi Pál, megdöbbenve állt meg egy plakát előtt, melyen ez állt: Bostoni folytogató. Így, lyna! Ezt írja: „Nekem nem kell bostoni „folytogató”, nekem elég a folytogató léghő az, hogy a kultúrát nem mindenütt kultúremberek „csinálják”. Nem óhajtok rosszindulatú végletességgel általánosítani a MOKEP-ről, de a tévé után a legszelebb néprétegekhez szóló művelődési eszköznek ítélem. Megkövetelném, hogy ekkora népréteg iránti tiszt-

telettel és felelősséggel dolgozzanak ott is, még ilyen formai vonatkozásban is!”

Küldöttség az NSZK-ból

A SZÖVOSZ meghívására kedden négytagú szövetkezeti küldöttség érkezett hazánkba az NSZK-ból. A delegáció tagjait fogadta Páta János, a SZÖVOSZ elnökhelyettese. (MTI)

Novák András képei

Errefelé szokatlan képek láthatók néhány napja a Sajtóház klubjában. Furcsa víziók; álmokból előlépő tárgyak, alakok színes gomolygása.

Az errefelé szokatlan képeket egy fiatal festőművész, Novák András festette, s miután első önálló tárlatán bemutatta őket a Móra Ferenc Múzeum látogatóinak, most egy házikiallítás darabjaként a Sajtóházban működő Művészklub vendégei elé tárta.

Hétfőn este került sor a tárlatnyitóra, amelyen — Cs. Patay Mihály festőművész érdekes, a színérzékenységgel foglalkozó előadása után — Petri Ferenc költő-újságíró elemezte a festő munkásságát.

Mind ő, mind pedig a lassan kibontakozó vita résztvevői hangsúlyozták, hogy Novák András művészete komoly nyeresége Szeged képművészeti életének. Az itt megszokottól némiképp elütő, modern hangvételű tábláival művésztársait bátrabb tájékozódásra — vagy éppen élesebb vitatkozásra — biztatja, az érdeklődőknek pedig újabb szellemi izgalmakat okoz.

Többen is megemléstettek — örömdetes példaképp —, hogy a modern képművészet képviselői eddig inkább elszármaztak Szegedről, most viszont az eredetien is idevalósi Patay Ferenc után már a második fiatal és új utakat járó festő költözött le Szegedre a fővárosból.

A. L.

Inget és nyakkendőt is kapnak a MÁV dolgozói

Nyolcvanezer vasutas dolgozó kap 1971. január elsejétől inget és nyakkendőt, mivel a két évvel ezelőtti bevezetett új, sötétszürke egyenruha egységét rontotta, hogy különböző inget és nyakkendőt viseltek hozzá.

Körülbelül negyvenezer vasutas tiszt kap fehér és ugyanannyi vasutas szürke,

műszalas inget, a nők pedig blúzt. A nyakkendő szintén műszál alapanyagú, egységesen fekete lesz.

Új formájú téli és nyári sapkát kapnak a nők az eddigi svájcisapka helyett. A divatos sötétszürke, kalapszerű sapkát négy modellből választották ki a vasutas lányok.